

staar i Forbindelse med det. Men det forekom mig, at jeg i det ærede Medlem Hr. Hedegaards Udtalelser kunde spore, at Partiet Venstre i nogen Grad har ændret Kurs, i nogen Grad har forandret det Standpunkt, som Partiets Ordfører i Sommersamlingen, da Sagen var under Debat, det daværende ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen, gjorde sig til Talsmand for. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Christensen var en varm Tilhænger af Valutacentralen, hvad jeg for saa vidt godt kan forstaa, da den jo var hans Barn, og man holder nu en Gang af sine Børn, ogsaa af de mindre velskabte. Det skulde glæde mig, hvis den Forandring i Partiet Venstres Stilling, som jeg her sporer, virkelig er rigtig, og i saa Fald vil der sikkert kunne komme et godt Samarbejde i Stand mellem Partiet Venstre og os paa dette Punkt.

I øvrigt vil jeg sige, at jeg med megen Interesse afventer Resultatet af Valutaraadets Arbejde, og jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at spørge den højtærede Minister for Industri, Handel og Søfart, hvornaar han agter at løfte Sløret for det Hemmelighedskræmmeri, hvormed Valutaraadets Arbejde omgives. Det forekommer mig, at det snart er paa Tide, at vi hører noget om dette Arbejde. Ministeriet Stauning har netop nu fejret sin Halvaarsfødselsdag, og i dette halve Aar har Ministeriet ikke gennemført noget som helst af Betydning for Valutaen, skønt Valutaspørgsmaalet nu ligesom den Gang er meget brændende, og skønt man Gang paa Gang, som ogsaa fremhævet her i Salen, har sagt, at Valutaspørgsmaalet var det store Spørgsmaal, vi i April Maaned gik til Valg paa.

Rode: Det ærede Medlem Hr. Hendriksen mente, at Venstres Stilling til dette Lovforslag var ved at forandres. Om sit eget Partis Stilling udtalte han, at den var den samme, som da Spørgsmaalet senest var til Forhandling her i Tinget. Dette er jo rigtigt, men ved den stærke Understregning af: da det *senest* var til Forhandling, kommer det ærede Medlem ud over, at da dette Spørgsmaal første Gang var til Behandling, nemlig den Gang det ærede Medlem af det foregaaende Ministerium Hr. Jørgen Christensen forelagde Valutacentralen, var det konservative Parti af den Anskuelse, at det var en nyttig Foranstaltning. Om der paa Grund af en saadan faktisk Svingning fra det ærede Partis Side gennem dets Ordfører og en formodet Svingning hos Venstre skulde kunne komme noget Samarbejde i

Gang, ved jeg ikke; noget Samarbejde til Ødelæggelse af de faa Foranstaltninger til Valutaens Opretholdelse, som er i Kraft, haaber jeg ikke, der skal komme i Gang.

Det ærede Medlem Hr. Hendriksens Bemærkninger om den danske Krone og dens Kurs var misvisende. Det ærede Medlem siger, at paa det og det Tidspunkt stod Sterling i den og den Kurs, nu staar den i denne og denne Kurs. Dette fortæller intet om den danske Mønt. Den danske Mønts Forhold til Pariteten kan kun maales efter dens Forhold til Dollars, idet vi jo umuligt kan være Herrer over, hvilke Svingninger Sterlingkursen foretager i Forhold til Dollars. Selv med en Guldindløselighed af en eller anden Art vilde vi, saa længe England har en Papirmønt, opleve, at ogsaa overfor den guldfaste danske Mønt vilde den engelske Mønt svinge, nemlig i Forhold til dens Værdi overfor Dollars. Med Hensyn til den danske Mønts Stilling i Forhold til Dollars har der utvivlsomt været Kurs-svingninger, men synderlig Forandring fra tidligere Tidspunkter, da vi sidst drøftede dette Forhold, og som det ærede Medlem sigtede til til nu, er der ikke til Stede.

Det forekommer mig, at hvad der talte for at give denne Lov i Sommer, maa efter den af Valutacentralens Bestyrelse afgivne Indstilling ogsaa tale for det nu. Men derfor er vi selvfølgelig fuldt rede til at deltage i Forhandlinger i Udvalg, saaledes som det ærede Medlem Hr. Hedegaard paa sit Partis Vegne har ønsket det, for at klare, at der ikke gennem Valutacentralen foregaar noget, som kunde siges at være til Skade for bl. a. det Formaal, som selve Valutacentralen har.

Endelig vil jeg blot sige til det ærede Medlem Hr. Hendriksen, at den Vending, han brugte om Valutaraadet, idet han betegnede Ikke-Offentliggørelsen af dets Forhandlinger som „Hemmelighedskræmmeri“, forekommer mig at være ganske uberettiget. Det kan ikke siges at være Hemmelighedskræmmeri, at en Regering fører sine Forhandlinger om saadanne Spørgsmaal uden at meddele, hvad der siges derom indenfor Regeringen, eller at et Organ, som Regeringen har udbedt sig til Bistand, forhandler uden at offentliggøre, hvad der paa ethvert Tidspunkt siges om dette Spørgsmaal. Dette er ikke Hemmelighedskræmmeri, men en Foranstaltning til at lade Forhandlingen foregaa saaledes, at naar det Stadium, som man nu er paa, Orienteringens, er tilendebragt, vil Forhandlingerne kunne og vil selvfølgelig foregaa i fuld Offentlighed. Det er kun Ordet „Hemmelighedskræmmeri“, jeg vender mig